

[Anne Grete Holmsgård]

ger til de fleste formål er bedre end amalgamfyldninger. Derimod forholdt indenrigsministeren sig ikke til det nok så væsentlige spørgsmål, at man således via statslige tilskudsregler fremmer anvendelse af kviksølv fremfor et bedre erstatningsmateriale. Hvis ikke indenrigsministeren er indstillet på at tage sådanne miljømæssige hensyn, må det være miljøministerens opgave at få dette aspekt inddraget.

Af miljøministerens svar af 27. november 1984 på spørgsmål nr. S 293 fremgår, at kun godt halvdelen af tandlægeklinikkerne har fået installeret filtre til opsamling af kviksølvholdigt affald, på trods af at dette blev anbefalet af miljøstyrelsen i 1978. Endvidere er filtre en utilstrækkelig løsning, idet man så blot får et kviksølvholdigt filtermateriale at tage vare på.

Svar (31/1 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er opmærksom på, at kviksølvholdige tandfyldninger udgør et affaldsmæssigt problem, der skal løses på en miljømæssigt betryggende måde. I konsekvens heraf arbejder miljøstyrelsen på at forbedre opsamling, indsamling og genbrug af kviksølvalgam.

Af indenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 294 fremgår, at indenrigsministeren har bedt sundhedsstyrelsen om en udtalelse om, i hvilket omfang plastfyldninger kan erstatte kviksølvalgamfyldninger. Indenrigsministeren har endnu ikke modtaget sundhedsstyrelsens svar. Jeg finder derfor ikke grundlag for på indeværende tidspunkt at tage stilling til, om jeg vil anbefale indenrigsministeren at ændre tilskudsreglerne.

Spm. nr. S 576

Til *energiministeren* (24/1 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke sikkerhedsbestemmelser vil ministeren kræve fulgt af naturgasselskaberne, for at der ikke skal ske kulilteforgiftning i forbindelse med naturgassen?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Ingeniøren, nr. 3, 18. januar 1985, at kulilteforgiftning er den største risiko ved naturgassen, og at Dan-

marks Gasmateriel Prøvning vil have tvungent eftersyn af gasinstallationer.

Da det efter spørgerens mening er vigtigt at sikre god aftagelse af naturgassen, er det også vigtigt, at befolkningen ikke holder sig tilbage på grund af frygt for forgiftninger, eksplosioner o.lign. Derfor vil det være rimeligt, at ministeren, hvis det ikke allerede er sket, pålægger naturgasselskaberne at gennemføre det tvungne eftersyn.

Svar (4/2 85):

Energiministeren (Enggaard):

Som det er fremhævet i artiklen i Ingeniøren den 18. januar 1985, vil den største risiko ved naturgasinstallationer hos de almindelige forbrugere være faren for forgiftningsulykker i forbindelse med kulilte dannelse ved naturgassens forbrænding i gasvandvarmere og gaskedler. Risikoen for gaseksplosioner som følge af udsivning af naturgas fra selve installationen er således mindre, da eventuelle små gasudslip som regel hurtigt vil blive bortventileret. Endvidere tilsættes gassen et kraftigt røbestof, der øjeblikkelig vil gøre forbrugerne opmærksom på faren.

For at en forgiftningsulykke skal kunne indtræffe, skal der dels dannes kulilte ved forbrændingen, dels ske en udledning af røggasser i apparaternes opstillingsrum.

En kulilte dannelse kan forekomme i forbindelse med overfyring af apparaterne, manglende frisklufttilførsel til forbrændingen eller ved dårligt vedligeholdte apparater, hvor gasbrænder og røggasveje er tilsmudsedede.

Udledning af røggasser i boliger optræder ved dårligt virkende aftrækssystemer.

De gældende sikkerhedsbestemmelser i det af ministeriet for offentlige arbejder udgivne Gasreglement foreskriver følgende foranstaltninger til imødegåelse af forgiftningsrisikoen med kulilte:

Alt gasforbrugende udstyr skal, før salg til det danske marked kan finde sted, typegodkendes af Danmarks Gasmateriel Prøvning efter en forudgående afprøvning, hvorunder Danmarks Gasmateriel Prøvning kontrollerer alle sikkerhedstekniske forhold ved udstyret, herunder om forbrændingen er kuliltefri ved alle driftsforhold.

Alle gasinstallationer skal udføres i overensstemmelse med Gasreglementets installati-